

استان قزوین

استان قزوین از استان‌های شمال غربی ایران است که مرکز آن شهر قزوین است. منطقه قزوین در سال ۱۳۷۵ از استان تهران جدا شد و به همراه تاکستان از استان زنجان تشکیل استان تازه‌ای به نام استان قزوین را داد. مساحت این استان حدود ۱۵٬۸۲۰ کیلومتر مربع است. این استان دارای دو ناحیه کوهستانی و دشتی می باشد. منطقه کوهستانی آن در شمال استان قرار دارد و دهستانهای الموت، رودبار و قسمتی از کوهپایه اقبال پشگلدره را در بر می گیرد. در همین ناحیه، بخشی از رشته کوه البرز از بخش شمال غربی و از استان گیلان به طرف جنوب غربی در داخل استان قزوین کشیده شده است. سیلان و الموت دو قله از قله های معروف کوهستان های بخش غربی البرز می باشند.

فهرست مندرجات

- ۱ - آب و هوا
- ۲ - جمعیت
- ۳ - اقوام
- ۴ - منبع

آب و هوا

آب و هوای شهر قزوین بخاطر هم جوارگی با رشته کوه‌های البرز از ناحیه شمال در تابستان خنک و در زمستان سرد است. میزان بارش شهر قزوین سالانه ۳۰۲ میلی‌متر در سال است. آب و هوای قزوین در منطقه کوهستانی شمال آن در زمستان ها سرد و پر برف و در تابستان ها معتدل است.

جمعیت

براساس نتایج سرشماری سال ۱۳۸۵ کشور، استان قزوین ۱۱۴۳۲۰۰ نفر جمعیت دارد.

اقوام

این استان به لحاظ اجتماعی ترکیب قومی متنوعی دارد که شامل اقوام فارس، ترک، تات، و غیره است. این استان اصلی‌ترین منطقه تات‌نشین ایران است و بیشتر تات‌ها در شهرستان تاکستان زندگی می‌کنند.

منبع

موسسه مطالعات ایران و اوراسیا

رده‌های این صفحه : [ایران شناسی](#) | [تاریخ ایران](#) | [جغرافیای اسلامی](#)